

navnlig fattige unge Piger, som de skjuler de sande Forhold for og lover dem et herligt Liv iblandt Mormonerne. Og de slipper dem nødige, før de faar dem i deres Garn, og faar dem til at rejse med sig til Utha, hvor de saa kommer til at leve et Liv i Skændsel og Fornedrelse. Og det er dem kun undtagelsevis muligt at slippe bort igen, da disse Bedragerne fratager dem alt, og byder dem et Slaveliv af værste Slags. — Deres store Profet Josef Smith havde indtil 30 Koner, ligesom flere af hans Efterfølgere endnu flere. — Pastor Harald Jensen Kent, som i en Aarrække har været Præst, og dreven Mission blandt Mormonerne, skriver i sin Pjese »Danske Mormoner, et Bidrag til Belysning af Mormonismens Komme til Danmark«:

»Endelig følte de sig stærke nok til ogsaa her i Landet at kaste Masken«.

Der staar i »Skandinaviens Stjerne« 1853, at de sande Mormoner vil opnaa alle Himlens Velsignelser. Men det er kun en Art Forberedelse. Inde i Bladet kommer det væsentligste frem, nemlig: en »Aabenbaring«, given Josef Smith. Denne »Aabenbaring« er saa selveste den berygtede Flerkoneri-Aabenbaring, den som Josef Smith først fremkom med flere Aar efter, at han allerede var begyndt at leve sammen med adskillige Kvinder i sit Mormonsamfund. »Aabenbaringen« er en meget langtrukken, omsvøbsagtig Historie, der dog mod Slutningen bliver tydelig nok, at en Mand skal have Lov til at tage 10 Jomfruer til Ægte. At hans lovlige Kone maa først give sit Samtykke; men nægter hun dette, kan han tage Jomfruen alligevel, og Konen vilde da blive straffet! Den ender ganske gudsbespotteligt med: Se, jeg er Alfa og Omega. Amen!

De danske Mænd blev, naar de udvandrede til Utha nogle af de ivrigste Polygamister, ligesom Danmark har leveret det største Antal Proselytter til denne hæslige Religion. Der er cirka 30000 danske Mormoner med Børn, og mange er døde derovre som Mormoner i største Elendighed. Og hvad maa ikke Kvinderne have lidt! — Men hvorfor skal da disse snedige og løgnagtige Agenter have Lov til vedblivende at rejse rundt i vort Land og forføre Folk. Vi maa tænke paa, at det er de fattige og uvidende, som ogsaa Pastor Kent bemærker, de særlig lægger an paa.

Men hvor beskæmmende er det dog ikke for det danske Folk, at der

bliver taalt saadanne Udtalelser i Rigedagen, som Folketingsmand Samuelsen fra Aarhus 1912 gjorde sig skyldig i, nemlig: At Mormonagenterne er »hæderlige, ærlige og oprigtige Mænd!« medens Sandheden dog er, at disse Agenter er nogle frække, usædelige Løgnere! At slig Uvederheftighed kan passere i den danske Rigsdag har vi Kvinder svært ved at forstaa.

At Regering og Rigsdag paatager sig et stort Ansvar ved i denne Sag at blive ved at lade som ingen Ting er vist!

Men vi Kvinder vil have disse Bedrager og Forførere udvist af Landet, og det saa grundigt, at de kan forstaa, at de maa pakke sig.

Løsning, 2. Februar 1914.

M. Pedersen.

Hvid Slavehandel.

Efter Indbydelse fra »Danske Kvinders Nationalraad« talte Frøken Bertha Pappenheim den 17. Marts i Grundtvigs Hus om Handelen med Kvinder, almindelig kaldet »den hvide Slavehandel«.

Da Frøken Pappenheim for en halv Snes Aar siden paa en Kongres i Frankfurt am Main hørte Tale om den sørgelige Udnyttelse af unge Kvinder, der gaar for sig rundt om i Europas Lande, besluttede hun at vie sin Tid og sine Kræfter til at modarbejde den. Hun foretog Rejser til det østlige Europa, hvor Forholdene er allerværst. Overalt mødte hun hos Myndighederne den største

Imødekommenhed, men overalt fik hun til Svar paa sine Spørgsmaal om, hvorledes Tingenes Tilstand kunde ændres, dette, at der var ingen Mulighed for Ændring, Prostitutionen er en Nødvendighed, den offentlige Mening har slaaet sig til Ro. I Lemberg i Galizien saa Frøken P., at der fandtes lange Gader udelukkende bestaaende af Bordeller; her holdes de unge Piger fangne under Opsyn af en »Pensionsmoder«, der som oftest selv har haft samme Fortid. »Varen« skifter hyppigt, der kommer stadig nye Ladninger udefra, de gamle sendes ud igen — ud i Mørket, hvor de forkommer i Fattigdom, Smuds og — Alkohol! De fleste naar kun en Alder af 28—30 Aar; Drikfældigheden har de lært i Bordellerne, thi deres Liv vilde ikke kunde gennemføres uden Opstramning af denne Art.

Buda-Pest er berygtet for sin Usædelighed, men Bukarest i Rumænien overgaar dog alt. Der skal efter Sigende ikke findes et eneste Hotel, som ikke samtidig er Bordel. I et saadant Hotel bevistes ad statistisk Vej, at der i Løbet af 24 Timer var gaaet 70 unge eller mindreaarige Kvinder ud og ind, uden at deres Ærinde derinde stod til at oplyse. Værelser lejes ud ikke i Dagemen i Timevis.

I Saloniki fandtes en Bydel, med Utugtshuse, hvor Priserne for de Indtrædende var fra 10 Centimer til 20 Francs alt efter Rang og Stand! I Konstantinopel, hvor Prostitutionen optræder i nøje Tilknytning til den nyoprettede staaende Hær, er selv de tyrkiske Kvinder begyndt at tilsidesætte Koranens alvorsfulde Bud og at overgive sig til Udnyttelse.

Frk. Pappenheim havde ogsaa været i St. Petersborg, hvor Børneprostitutionen er i fuld Gang, og i Moskwa, hvor hun havde besøgt et Natasyl, hvor Mænd og Kvinder færdedes mellem hverandre; her fandt hun ved Døren et sovende Pigebarn. »Hun er døddrukken,« blev der sagt, »vaagner maaske aldrig mere, et Forsøg paa at redde hende vilde paa alle Omraader komme for sent.« Det er tungt at høre om et 14 Aars Pigebarn, at det er for sent,